

"Het licht van uw gelaat"

Donderdag 25 februari 2021

Thema week 1: "Laat..." (Psalm 4:7): loslaten

Deze week laten wij toe dat in ons wortel schiet wat tijdens de Aanloop in ons is beginnen te groeien. God toelaten in ons leven is God laten doen. Dat betekent vaak: loslaten, achterlaten, de teugels uit handen laten... niet om slaafs, beklemd en zielig te leven, maar juist vrij, ruim en gelukkig! Want God haalt steeds het beste in ons naar boven.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, wees mij nabij.

In gedachten plaats ik mij bij Jezus in de woestijn.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij bij U blijven.

Bijbeltekst voor vandaag, donderdag 25 februari: Matteüs 7:7-8

Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opgedaan. Want ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Wanneer en waarom hield ik op met vragen, zoeken en kloppen?

Vragen is kunnen toegeven dat ik niet alles machtig ben. Een vraag kunnen stellen, blijven zoeken tot je laatste snik en blijven aankloppen zonder je op te dringen is een goddelijke kunst. Met welke vraag loop ik vandaag rond? Wie of wat zoek ik? Op welke deuren zou ik willen aankloppen? Wees aandachtig voor wat je ontvangt; misschien is het niet wat je had verwacht. Waar wordt vandaag voor mij opgedaan?

Einde van het gebed

Wie of wat geeft mij vandaag een duwtje in de rug? Welk hemels Woord maakt mij vruchtbaar? In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik bewoon de stilte met mijn vragen en blijf luisteren naar zijn stem. Ik spreek vertrouwelijk met Hem zoals ik met een vriend spreek. Tussen ons hoeven er geen geheimen te zijn. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God, naar de woestijn gedreven in uw Zoon,
Gij geeft uzelf als enige ware weg ten leven.
Wek in ons uw Geest om uw weg te kunnen gaan. Amen.

Terugblik op het gebed

Laat ik mij vooruitduwen, ook naar de woestijn, waar het moeilijk is, waar ik op mijn honger blijf zitten, waar ik onvruchtbaar ben? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Wat werd ik gewaar in die woestijn? Liet ik God toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij stuwt en richting geeft?